

отъ недостатъчны средства, по такъвъ несъвършенъ начинъ ся е вършила: кой знае какво може още да произлѣзе отъ нежъ, кога-то Господь въ единъ день ще ѡ посѣти съ свож-тѣ благодать!

Миссіонерска-та работа на онова врѣме имаше незадоволителенъ видъ, ако глѣдаме на оно-ва кое-то правяхъ человекѣ-тѣ; нѣ голѣма-та цѣль, къмъ кож-то Господь чрѣзъ безумнѣ дѣятельность на человекѣ-тѣ знаялъ да води работѣ-тѣ си, прави за насъ даже слабый-тѣ начятъкъ за важенъ. Нормани-тѣ въ Швеціѣ и Норвегіѣ, и даже въ отдалеченнѣ-тѣ Исландіѣ (1000 год.) и Гренландіѣ вече были обрнѣти въ христіанство: Между *Венды-тѣ*, кои-то живѣхъ между рѣкы-тѣ Елбѣ и Одеръ отъ странѣ на Саксонци-тѣ съзнателно ся е работило не само съ проповѣдъ-тѣ на слово-то.

Отъ новѣ-тѣ Архіепископѣ въ Магдебургѣ коя-то ся основа чрѣзъ царь-тѣ Отто 968 г. произлѣзе новъ животъ за *Сорбы-тѣ*. Между язычески-тѣ *Померанци* дѣйствоваше мечъ-тѣ на Полскы-тѣ Херцогы (1121 г.) и поученіе-то отъ великодушный Архіепископъ Отто отъ Бамбергъ (1124 г.) съ явенъ успѣхъ. Диви-тѣ жители на островъ *Рюгенъ* чрѣзъ силѣ-тѣ на Данскы-тѣ оружія ся принудихъ да ся отречѣтъ отъ стары-тѣ си свѣтыны (1168 г.) и на Оборты-тѣ въ Холщайнъ и Мекленбургъ проповѣдваше прѣподобный-тѣ *Вицелинъ* прѣдъ тридесетъ години (виж. 1121 г.) като свѣтла свѣщъ въ тмнѣ ношъ;